

maalet om, hvilke disse tre Departementsdirecteurer skulde være, og hvorledes Arbeidet skulde fordeles mellem dem, aldeles aabent. Jeg maa erkjende det Begrundede i den sidste ærede Talers Bemærkning, at de 400 Rbd., hvorom der er Spørgsmaal, heller burde have været opførte paa en noget anden Maade, maaskee saaledes, at man satte 400 Rbd. til midlertidig Bestridelse af en Departementsdirecteurs Forretninger, men jeg tror ikke, at man skal kunne sige, at Udvalget fra sit eget Standpunkt har gjort nogen bestemt Indstilling om, hvorledes Forretningerne i Fremtiden skulde være at ordne.

B. Christensen: Jeg skulde for mit Bedkommende være ganske enig med den ærede Rigsdagsmand for Kjøge (Krieger) i, at vi ikke burde bidrage til, at Departementsdirecteurposten for Island ophørte, naar jeg, som han, havde den Overbeviisning, at det vil være til væsentlig Nytte for Island; men det kan jeg slet ikke erkjende. Jeg kan paa ingen Maade overbevise mig om, at der derved opnaaes Andet end et Embede mere for den danske Statskasse, thi det er ganske vel bekendt, at den islandfke Kasse for Dieblirket er meget langt fra at kunne bære sine Udgifter, end sige denne Udgift med. Det skulde, som sagt, ikke afholde mig, naar jeg kunde antage, at Posten var nødvendig, men det er dog fra Island selv, fra Islands Commune, at der væsentligt skal sørges for, at Regjeringen her handler i sand islandfke Interesse, og det er maaskee endog at svække den stedlige Communalbestyrelses Indflydelse, naar man giver det en saa høit stillet Embedsmand som en Departementsdirecteur, medens ganske vist en mere underordnet Embedsmand meget godt kan referere for Ministeriet hvad der kommet deroppe fra. For Dieblirket haves der jo her i Danmark flere Embedsmand, som have fungeret deroppe, hvis Sagkundskab jo derhos let i enkelte vigtige Tilfælde kan komme Ministeriet tilgode, og i ethvert Tilfælde forekommer det mig, at naar man drager sig til Minde, at Indenrigsministeriet omfatter Agerbrug, Handel, Industri og offentlige Arbejder, saa kan det næppe med Grund siges, at naar Ministeriet kun kan eller bør udrustes med 3 Directeurer, da bør den

ene være for Island; jeg skulde meget troe, at de andre omfattende, vigtige og vanskelige Sag have et langt større Krav derpaa.

Lehmann: Det kan dog umuligt være Thingets Mening, under Finantsfogens Behandling at ville afgjøre det Spørgsmaal, om en Deel af de islandfke Forretninger, som hidtil, skal besørjes og forvaltes her i Kjøbenhavn, eller skal henlægges til en meer eller mindre selvstændig Autoritet i Island selv. Factum er, at der ere visse, og netop de vigtigste, Anliggender, som for Dieblirket skulle finde deres Afgjørelse her, og vistnok vil Enhver erkjende Nødvendigheden af, at de nedlægges i saa sagkyndige Hænder som muligt. Men det er vistnok en meget extravagant Fordring, naar man har troet at kunne forlange endog et særligt islandfke Ministerium repræsenteret i Hs. Majestæts Statsraad ved en Minister, som næsten vilde faae Characteren af Gesandt. Imidlertid er det naturligtvis i høieste Grad nødvendigt, at islandfke Sager, som i Kjøbenhavn skulle finde deres Afgjørelse, blive behandlet af Mænd med særegen Sagkundskab; og hvorvel der maatte kunne findes Danske, som ved et længere Ophold paa Island kunne have erhvervet sig den i saa Henseende fornødne Sagkundskab og kunne fyldestgjøre en saadan Post, vil jeg dog, navnlig af politiske Grunde, finde det nødvendigt, at dette Hverv fortrinsviis bliver betroet til en Islænder. Ligesaa lidt som vi imidlertid her under Finantslovens Behandling ubetinget skulle opgive den omhandlede Post, ligesaa lidt skulle vi ubetinget opretholde den. Jeg maa være fuldkommen enig med den ærede Ordfører i, at Spørgsmaalet herom ligger aldeles udenfor nærværende Forhandling, ligesom der ogsaa for Dieblirket vilde mangle alle nødvendige Forudsætninger til derover at kunne afgive et bestemt Skjøn. Jeg skal derfor udtale det som min Mening, at man maa overlade til Regjeringen selv at afgjøre, om den kan hjælpe sig med 3 Departementsdirecteurer, eller om den i modsat Tilfælde vil fremkomme med saa tilstrækkelige Beviisligheder i den nævnte Henseende, at en senere Rigsdag bliver nødsaget til at bevilge Gage for 4 Departementsdirecteurer. Det er imidlertid Noget, hvortil Rigs-